

13.–22. 5. 2016
xx. divadelní
flora theatre
festival olomouc

festivalový zpravodaj

*Není to jenom o deskách.
Je to o každodenním kácení stromů ve velkém měřítku.
Není to o ničení scény, ale o násilí na džunglích.*

Catrin Striebeck o „destrukční“ přestávce
v inscenaci Směšná temnota

LÍTÁ MLATA

Na začátku každého festivalu (Divadelní Flora je bez výjimky) se malířská paleta tváří velmi úhledně. Jednoznačně se dá rozeznat každá z barev a ateliér je plný klidu a soustředění. Nezkalené odstíny šlechtických temper, jako pařížská modř nebo burgundská fialová, vytváří jemnou, nezprzněnou mozaiku. V první čtvrtině se do barev pouze lehce hrábne. V polovině se to zlomí. Láme se čas, pracovní progres i pořádek na paletě. S každým přibývajícím dnem na Divadelní Floře i s naším zpravodajem je to podobné stejně jako se vznikajícím obrazem. V půlce malby je paleta potřísněná. Hromada divadelních zážitků se tříští jeden o druhý, hřmotné emoce se přebíjejí navzájem, gigant stíhá titána. Vzniká fascinující barevná směska, do které navíc denně přimícháváme tisíce znaků textu. Je to pastýš, kvaš, ale příjemný.

Včerejší Směšná temnota byla velkolepým úvodem k dnešní pokračující vídeňské reminiscenci. Hamleti pohlédli do pravého očního důlku lebky poznání a dnes pohlédnou do levého. Všechno zásadní možná zazní na zítřejší diskuzi s Dušanem D. Pařížkem. #mytambudem #avy?

Martin Macháček

ROZHOVOR: STEFANIE REINSPERGER

2

ROZHOVOR: CATRIN STRIEBECK
A FRIDA-LOVISA HAMANN

3

RECENZE: SMĚŠNÁ TEMNOTA

4

ROZHOVOR: JANA PLODKOVÁ

5

pořadatel partner

za podpory

hlavní mediální partner

ÚT 17. 5.

17:00 S-klub
Jan Mikulášek – Dora Viceníková
a kol.

HAMLETI

Divadlo Na zábradlí Praha

19:30 Moravské divadlo
Peter Handke

SEBEOBVIŇOVÁNÍ

Volkstheater Vídeň

Exkluzivní hostování „tváře“ jubilejní Divadelní Flory, Herečky roku 2015 (prestižní anketa čtyř desítek kritiků časopisu Theater heute) Stefanie Reinsperger, v inscenaci experimentální „mluvené“ hry nestora rakouského dramatu. Režie: Dušan D. Pařízek
představení bude uváděno s českými titulky

22:00 Konvikt / Divadlo K3
Katja Brunner

O MOC KRÁTKÝCH NOŽIČKÁCH

Volkstheater Vídeň

Minimalistické zpracování kontroverzní hry mladičké švýcarské autorky, ostře exponující incestní vztah a fyzické i psychické formy domácího násilí. Režie: Calle Fuhr
představení bude uváděno s českými titulky

23:15 Konvikt / šapitó
DJ Slávek Majer

STEFANIE REINSPERGER

hned po škole získala angažmá v Schauspielhaus Düsseldorf, kde začala jej spolupráce s českým režisérom Dušanom Davidom Pařízkom. V roce 2014 bola angažovaná do vídeňského Burgtheateru a hned v prvej sezóne účinkovala v dvoch inscenáciách, ktoré získali pozvanie na prestižný festival Berliner Theatertreffen - v Smiešnej temnote a v die unverheiratete (Celibát). Vzápätí prišiel rad ocenení, mimo iných prestížny titul Herečka roku v anketе časopisu Theater heute. Po úspechu prvej sezóny v Burgtheatre sa v sezóne 2015/2016 prekvapivo rozhodla prejsť do Wiener Volkstheater. Na XX. Divadelní Flore sa predstaví v inscenáciách Sebeobviňování, O moc krátkých nožičkách a v oceňovanej inscenácii Směšná temnota.

Stefanie Reinsperger: „ĽUDIA SA PRI SMIEŠNEJ TEMNOTE PRESTÁVAJÚ SMIAŤ“

Odkedy Stefanie Reinsperger dorazila do Olomouca, pózuje pred banermi na námestí, robí grimasy do objektívov, ako sa na správnu tvár festivalu patrí. Počas Smiešnej temnoty dokonca spiklenecky nasadila čiapku na pozdrav jej obľúbenému režisérovi Dušanovi Pařízkovi. Rozhovor po predstavení sme nahrávali celkom ležérne, na schodoch pred dverami do Konviktu – iskrivá Steffi s tým samozrejme nemala problém.

Steffi, už vo dvadsiatich ôsmych rokoch máš na konte snáď všetky významné herecké ceny. Nikdy si nemala núdzu o angažmán, čo v nemeckojazyčnej oblasti nie je žiadna samozrejmosť. Zdá sa, ako by to s tvojou hereckou kariérou šlo veľmi hladko. Dá sa to tak povedať?

Pozor, nebolo to zadarmo. Tiež som robila prijímačky na hereckú školu spolu s osemsto ďalšími uchádzačmi a prijali ma. Je pravda, že som mala šťastie stretnúť správnych ľudí. Bolo samozrejme šťastie stretnúť Dušana, ktorý ma všelikam priviedol a ponúkol mi napríklad role, ktoré by mi iný neponúkli. Čo som z toho potom urobila, bola moja práca. Na druhej stranu priniesol tak rýchly kariérny úspech na mňa aj veľký tlak.

Takže si nebola žiadne zázračné dieťa?

Je pravda, že som vždy dostávala dobrú spätnú väzbu, a to už pomerne skoro. Mám ale pocit, že môj herecký štýl istým spôsobom zapasoval na aktuálnu požiadavku. Bola som teda aj v správny čas na správnom mieste.

Aký je to štýl „ala Reinsperger“?

Ide o veľmi emocionálny spôsobom hrania, pracujem tiež veľa s telesnosťou. A myslím, že ma ako typ nie je jednoduché len tak zaradiť, a môžem sa tak hodiť nie na jedno klišé, ale na množstvo vecí.

Aké role momentálne hráš?

Dnes ste videli môjho somálskeho piráta, hrám však napríklad Noru, Shakespearovu Júliu, alebo Annu Petrovnu z Čechovovho Ivano-

va. Doslova celý prierez divadelnou históriou!

Pre mňa sú to všetko trochu outsidersi.

To sedí, skutočne to tie moje postavy spája. Možno to tam potom súvisí trochu aj so mnou ako osobou.

Zároveň si pre mňa ako herečka aj predobrazom inej telesnosti. Ako vnímaš postavenie herečiek, ktoré nezodpovedajú panujúcejmu diktátu krásy? Aké sú ich šance sa presadiť?

Toto je téma, ktorá ma dokáže veľmi rozčuľovať. Veľmi by som si želala, aby mohli so samozrejmosťou pracovať aj herečky, ktoré nevyzerajú ako modelky. Ako herečky sme tiež predovšetkým ľudia a žiadne botoxové modelky. A to, že sa to občas niekde trasie alebo to niekde visí, je úplne v poriadku. Hlavná vec, že sme s tým úprimní a môžeme tak na javisku fungovať ako predobrazy, ktoré môžu ľudí posmeliť. Považujem to za maximálne zbytočné, ak nájdem v kritikách nejaké narážky na tému fyzickej krásy. Veď to s hraním ako takým nemá nič spoločné. Ak sa tým ale naopak dá najavo mladým hercom, že je na scéne miesto aj pre nich, tak je to podľa mňa výborné.

Na Flore ťa uvidíme hlavne v sekcii Regie: Dušan David Pařízek, Wien. Ty a tvoj režisér ste v divadle už ako nerozlúčná dvojka. Pamätáš si ešte na vaše prvé stretnutie?

Ó, áno (smiech). Bolo to pri príležitosti hostovačky Pražského komorného divadla, ktoré v Düsseldorfe odohralo Spílání publiku. Bolo mi povedané, že sa na predstavenie mám

príst pozrieť, keďže budem s režisérom čoskoro pracovať. Spočiatku som presne nevedela, čo si o ňom myslieť. Čo je tento človek s čiapkou? Potom sme jeden večer pili spolu s českými hercami, a už vtedy to bolo veľmi fajn. Potom prišlo prvé spoločné skúšanie na Rozbitom džbáne od Heinricha von Kleista a to už bola „pracovná“ láska na prvý pohľad. Dušan je naozaj niečo ako môj divadelný otec. Pri našej spoločnej práci sa mu podarilo vo mne rozvinúť stránky, o ktorých som vôbec nevedela, že vo mne sú. Mám voči nemu neuveriteľnú dôveru a existuje sotva niekto, pri kom sa na javisku cítim tak voľne. Vždy sa na neho tiež obraciam s otázkami ohľadom divadla a koho názor je pre mňa veľmi dôležitý.

Otázka k Smiešnej temnote, ktorú sme dnes videli. Už sú to takmer dva roky, čo s inscenáciou v divadle otvárate otázku neokolonializmu. Premenila sa jej recepcia po nástupe utečeneckej vlny?

Absolútne. Keď teraz Temnotu hráme vo Viedni, dá sa dobre pozorovať, ako sa ľudia prestali smiať na miestach, na ktorých sa predtým smiať zvykli. Skutočne je to inscenácia, ktorá s nami a s divákmi stále rastie. Možno aj prá-

ve preto, že sa to momentálne deje pred našimi očami a nikto to už viac nemôže poprieť. Ale práve preto považujem za dôležité, že sa tento text vôbec hrá. Ale určite to svedčí o sile textu, pokiaľ dokáže s plynutím času rásť na význame. To sa presne podarilo Wolframovi Lotzovi.

Ako sa cítíš vo Viedni pri súčasnej politickej situácii?

Strašne. Ak blížiaci sa „zlomové“ voľby nedopadnú dobre, vystahovanie sa bude nutné. Nebude možné ostať. To by bolo príliš hrozné. A vôbec je už situácia dnes veľmi znepokojujúca. To, čo poznáme z učebníc dejepisu, sa začína diať pred našimi očami. V Burgtheatri hráme práve hru o utečencoch *Schutzbefohlene* (Chránenci) od Elfriede Jelinek a človek má počas predstavenia až strach vyslovovať na javisku určité repliky, pretože v spoločnosti cítim tak výraznú vlnu nenávisti. Je to veľmi stiesňujúce ale o to viac zodpovednosti potom cíti človek ako umelec tieto texty neprestať hovoriť, aby sa s tým ľudia neprestali zaoberať.

Olomoucká Divadelní Flora je už tvoj druhý český festival, na ktorom si mohla hrať

Smiešnu temnotu. Akí boli tvoji českí diváci?

Mám pocit, že sú Češi viac intuitívni, emocionálni diváci než „preintelektualizovaní“ Nemci a Rakúšania. A to bolo pre mňa veľkým darom.

Aký to bol vlastne pocit, prísť na festival, kde tvoja tvár číha z každého plagátu?

Musím priznať, že trochu ma to trochu zavalilo (smiech). Je to samozrejme veľká česť a snažila som sa urobiť si selfie pri každom plagáte, ktorý som uvidela. Veď kedy sa to človeku môže stať znovu?

Na Floru si dorazila už včera. Aká bola prvá festivalová noc?

Veľmi fajn a veľmi dlhá! Bola som prekvapená, ako jednoducho tu na rozdiel od nemeckých festivalov človek príde s ostatnými do reči. U nás sú festivaly vždy tak trochu elitárske. Bolo preto super, že tu pri ľuďoch necítim žiaden ostych a že tu človek môže s ostatnými okamžite super a k veci diskutovať a predovšetkým sa aj veľa nasmiať.

Za rozhovor ďakuje Dominika Široká

PO PŘEDSTAVENÍ ZA NÁMI CHODÍ DIVAČKY, ŽE SE DO MĚ ZAMILOVALY

Po festivalovom uvedení inscenace *Směšná temnota* si na nás v šatni Moravského divadla udělaly čas herečky *Catrin Striebeck* a *Frida-Lovisa Hamann*. V rozjitřené atmosféře intelektuální nálože jsme rozhovor vedli s kolegou z videoštábu *Markem Čermákem*.

Považuje vídeňské publikum Směšnou temnotu za skandál?

Catrin: Absolutně ne. Všichni lidi to milují. No dobře, všichni ne, ale většina.

Frida: Myslím, že ne. Já osobně na tom oceňuji, že se v textu bravurně míchá humor s tragickým a pokaždé tam objevím něco nového.

Cítily jste nějaký rozdíl z hraní v Olomouci a doma ve Vídni?

Catrin: Pokaždé, když hrajeme na nějakém zahraničním festivalu, je to s titulky. Cítíme rozdíl v tom, že většina diváků se na ně dívá a příliš se nevěnuje tomu, co děláme. Je tam spousta drobností, na které málokdo reaguje.

Frida: Musíme čekat na reakci. Uděláme nějaké tralala a za minutu se ozve smích. Je to podobné jako hrát před dětmi – musíme dělat velká gesta.

A cítíte rozdíl, když hrajete v Německu a v Rakousku?

Catrin: Ne. Vždy záleží na konkrétním večeru. Pokaždé je to trochu jiné a úplně nezáleží na tom, jestli je to zrovna Berlín nebo Vídeň.

Frida: Je to velmi podobné, ale první monolog je ve velmi specifickém rakouském diale-

tu, což třeba německé publikum přijímá s odstupem.

S inscenací jste navštívily prestižní přehlídku Theatertreffen...

Frida: Nikdy jsem nepřemýšlela nad tím, že bychom mohli posbírat tolik cen. To je skvělé. Já jsem navíc nikdy na Theatertreffen nebyla jako účinkující, pouze jako divačka. Je mi dvacet šest a je to velká příležitost, vyjet rok po ukončení herectví zrovna sem. Málokomu se to podaří.

Zažily jste v souvislosti se Směšnou temnotou něco opravdu zvláštního?

Catrin: Po představení za námi chodí hodně žen a říkají, že jsou velmi zmatené, protože se do mě zamilovaly.

Jak se vám spolupracovalo s Dušanem Davidem Pařízkem?

Catrin: Pro mě to byla první zkušenost a o jeho práci jsem slyšela od kamarádky, která s ním spolupracovala. Na druhou stranu jsem si byla velmi jistá výsledkem. Znáám autora a velmi mě těší, že jsme čtyři ženské a měly jsme spoustu prostoru trochu přehrávat, chovat se jako macho.

CATRIN STRIEBECK

je dcerou herce Petera Striebecka a herečky Ullly Purr. Její kariéru formovala zkušenost v německých divadlech v Hamburgu, Stuttgartu, Bochumi či Berlíně. Od roku 2009 působí ve vídeňském Burgtheateru.

FRIDA-LOVISA HAMANN

studovala herectví v Berlíně. Členkou ansámblu vídeňského Burgtheateru je od roku 2013.

Frida: Překvapilo mě, jak to šlo hladce. Nechal nás jednat a klidně pozoroval.

Inscenace má velmi ojedinělou přestávku, při které zničíte polovinu scény. Užíváte si to?

Catrin: Není to jenom o deskách. Je to o každodenním kácení stromů ve velkém měřítku. Není to o ničení scény, ale o násilí na džunglích.

Marek Čermák a Martin Macháček

Svět – jedna velká divočina

Inscenaci jako Směšná temnota Moravské divadlo Olomouc snad ještě nikdy nehostilo. Nejenže velmi prostým opisným vyprávěním, svižnými dialogy a zvukomalbou naprosto překračuje běžné české konvence, ale během přestávky zlikviduje výraznou část scénografie.

Dušan David Pařízek ve své inscenaci nahazuje témata, motivy, které pojí vyprávění somálských pirátů, vojáků v Afghánistánu a domorodců. V příbězích, které nepostrádají ironii, ale i hořkou syrovost, nechybí odkazy na závažná společenská témata. Ta doplňují problémy individuální, základní, ve srovnání s celosvětovými problémy minimální. V osobním vyprávění všechny postavy – muži – připomínají globální tragédie, války, kolonialismus, ale také ty intimní, jako jsou osamělost, láska, přátelství.

V inscenaci vídeňského Burgtheateru jsou ovšem obsazeny bez výjimky ženy. Tato skutečnost podporuje ironický nadhled vůči předestíraným tématům. Všechny čtyři herečky s naprosto precizní intonací, dikcí podporují výraznou zvukovost Směšné temnoty. V situaci jednájí emotivně, ale komplexní dění zcizeně komentují. Střídají několik poloh, které umocňuje lightdesign a interakce s velkou dřevěnou laťkovou stěnou umístěnou na konci dřevěného pódia uprostřed celého jeviště. Některé konfrontace popisu a jednání se vzájemně doplňují, někdy se dublují, občas nutí herečky vystavět situaci do krajností, extrémů. Reálně ale k žádným násilným nebo vyhozeným

scénám nedochází. Veškerou hraniční syrovost doplňují metafory společně s budováním napětí, vyhozenou atmosférou, podpořenou neopominutelnou audio složkou.

Velký důraz se ve Směšné temnotě klade právě na práci se slyšitelným. Herečky vytvářejí veškerou atmosféru vyluzováním zvuků buď ústy, nebo jednoduchými předměty, které mají nachystané na stolku u mikrofonů. Proces vzniku této složky je tedy bezprostředně spjat s momentem, ke kterému patří, a jako živý zdroj jej lze pohodlně pozorovat a kochat se možnostmi lidských úst. I tato skutečnost vytváří nenahraditelný vztah a napětí mezi aktuální hereckou akcí a zvukovým doprovodem evokujícím nejen divočinu.

Divoká, neuspořádaná se na první pohled jeví i scéna. Avšak právě tato její neuklizenost podporuje postupnou dekonstrukci, kterou nejen postavy, ale i scéna absolvují. S tím se pojí i atypická práce s meotarem, který slouží jak ke standardním projekcím textu, fotografií, tak k bodovému osvětlování. Výtvarně dotváří jednotlivé popisované obrazy tak, že se stávají hrůzně imaginativními.

Inscenace Dušana D. Pařízka neposkytuje nějaký kauzální příběh. Nabízí témata, myšlenky, které dále můžeme, ale nemusíme rozvíjet, a tím sympaticky provokuje.

Kateřina Málková

POCITY, NÁZORY, VÝLEVY
PO PŘEDSTAVENÍ

SMĚŠNÁ TEMNOTA

Bylo to hezké, je to úplně jiná forma divadla – třeba já nejsem na takové divadlo zvyklý. Moc se mi to líbilo!

RENĚ, 25 let, student

Scéna byla úžasně udělaná. Pauza mě taky dostala – nevěděl jsem, jestli je, nebo není... zajímavý experiment. Výborný. Celkově se mi to líbilo.

PATRIK, 25 let, student

Jsem unešený z toho, jaký to byl herecký koncert.

ŠTĚPÁN, 24 let, herec
a inspicient ve Slováckém divadle

Herecké výkony byly naprosto úžasné, ohromující a musím říct, že to bylo... no... takové pařízkovské. Víc k tomu nemám co dodat. Výborné.

ALEŠ, 40 let, knihovník

Moc se mi to líbilo, protože to byla hodně neobvyklá inscenace na to, co tady – v Olomouci a celé České republice – obvykle můžeme vidět. Nejvíce se mi na tom líbilo popírání klasických divadelních principů jako takových.

JIRŮ, 24 let, student
divadelní a filmové vědy

PLÁTNO PÍŠE O DIVADLE

Monstrózní fraška, u které muž nepozná, že se mu smějí, a žena nepocítí hrdost z výsměchu. V negaci jsme si rovní. Jak by vypadala výprava do srdce temnoty, kdyby ji podnikly ženy, v převlečení za muže? Jak by se zvrácený svět porovnal s převrácenou perspektivou? Přesně tyhle otázky nám klade Dušan D. Pařízek, když tíhu vypravěčství literárního, divadelního, dřevního klade na své herečky. Literatura je to, co se děje na jevišti a stalo se ve filmu. Mantinel kulturní zkušenosti je jen mantinel, stejně jako dřevěná ohrada domu, stěny jeviště, kterou ve zpěvné pauze herečky destrukují. Radost z přiznaného šílenství.

Petr Pláteník

Jana Plodková:

„VYKRÁDÁME SEBE I OSTATNÍ“

Po odehraných Hamletech jsme se snažili odchytil jedinou ženu celé inscenace, Janu Plodkovou. Ze šatny nám proklouzila doslova mezi prsty, ale i přes tyto nesnáze se nám podařilo odpovědi získat. Odpověděla nám z pohodlí hotelového pokoje.

Jak jste se těšila opět do Olomouce?

Těšila jsem se moc. Těšila jsem se na cestu vlakem, na zázemí v karavanech, které tu sice už nestojí, ale atmosféře to neubralo. Těším se na Standu Majera a jeho techno, o kterém furt mluví, ale nikdy nepustí. A těším se na diváky, kteří jsou natěšení, ale zároveň je neopijete rohlíkem.

Do jaké míry improvizujete během Hamletů přímo při představení?

Minimálně... Ačkoliv inscenace vznikala z improvizace, snažíme se udržet její strukturu. To by byla už slušná divočina, kdybychom si nechávali tu volnost.

Reflektujete pouze sami sebe, nebo vycházíte i třeba z příběhů vašich kolegů?

Je to sběrna všeho možného. Různé příběhy, situace, vykrádáme sebe i ostatní. A to vše je podpořeno neuvěřitelnou fantazií Honzy Mikuláška.

Mezi Hamlety jste jediná žena. Jaké to je být mezi šesti muži?

Když jsem se to dozvěděla, byla jsem krapet nervózní. Ale musím říct, že jsem si to náramně užila. Jako by se nějak slil rozdíl v pohlaví. Hoši byli a jsou báječní. Ráda s nimi hraji.

A jaké to je, když hrají karikatury hereček? Může se stát, že vás někdy napodobují?

Hm, to mě nenapadlo. Možná mám dojem, že jsem nenapodobitelná :) To jim řeknu, ať to udělají... Pokud se o to už nepokouší.

Panuje někdy mezi vámi ponorka?

Zatím ne. Hrajeme tak dvakrát do měsíce, občas zájezd... Zatím se víc těšíme, než ponorkujeme. (Pozn. autorky – jestli už se tak nestalo, tak Zábradlí by mělo poznat olomouckou Ponorku.)

Daří se vám vždy držet odstup od své role?

Ano. Zkoušení mi přináší prožitky, dejme tomu splynutí s postavou, ale neustálým omíláním se z ní stává můj produkt, se kterým si hraji. A to mě na tom baví.

Přistihla jste se někdy, že se vaše role proliná i do každodenního života?

Je zajímavé, že při intenzivním zkoušení se kolem mne začnou dít podobné situace. Především u natáčení. Z ničeho nic jsem obklopena „scénářem“. Anebo si prostě všímám jen toho, co se děje ve scénáři.

Byla role, kterou jste opravdu nechtěla hrát? A existuje nějaká, po které ještě toužíte?

Možná někdy nastala situace, kdy mě zrovna postava moc neoslovila. Ale pokaždé jsem na ni našla něco, co mě vyburcovalo. V divadle je pro mne nemyslitelné, odmítnout hrát nějakou postavu, při natáčení si ten komfort občas dopřeji. Ale je to opravdu jen v nouzi, kdy skutečně nepocituju radost, například při čtení scénáře. Sním o všech možných postavách, nesmírně mě baví je objevovat... Ale jestli se ptáte, zdali sním o Ofélii, Julii či Desdemone... Tak to už mám za sebou.

Kolik rolí se do vás vejde?

Doufám, že nekonečně mnoho.

Po jak velkém zadostiučinění toužíte od diváků a od svých herečkových kolegů?

Toužím po jediném. Abychom si to ten večer všichni užili.

Za rozhovor děkuje Tereza Tylová

JANA PLODKOVÁ

Jičínská rodačka vystudovala JAMU, ale zpěvu, tanci i herectví se věnuje od dětství. Diváci ji již mohli spatřit v divadle Polárka, Divadle na Fidlovačce, HaDivadle a od roku 2014 účinkuje v Divadle Na zábradlí, kde momentálně hraje v inscenacích Posedlost, Hamlet, Ubu se baví a Požitkáři. Mimo to se také často objevuje ve filmech.

CO SE NA JEVIŠTI NESMÍ?

Kousat do jídla, protože je gumový.
MILUŠOVÁ, 28 let

Já myslím, že na jevišti se může všechno.
PISKÁČEK, 46 let

Souložit!
MILAN, 56 let

Lhát.
MAREK, čerstvě 25 let, režisér

Rozhodně, ale rozhodně se na jevišti nesmí zapomenout text!
JOSEF, 33 let

Nesmí se tam pouštět škaredí herci, pak se není na co koukat.
NAĎA, 17 let, studentka PdF

Na jevišti se nesmí dít podivnosti.
PETR, 21 let

Já si myslím, že na jevišti se musí dít úplně všechno. Od největších fantasií až po nejhorší noční můry!
TEREZA, 25 let

Zahrávat si se životem.
I když v některých představeních jde hercům o život...
JIRÍ, 26 let

Na jevišti se smí všechno, když o tom víte. Pokud tam jste a víte to pouze vaši kolegyně a diváci, tak je to blbě :)
JANA PLODKOVÁ, 34 let, herečka

Pokud je to dobře opodstatněné a není to jenom stupidní exhibice, tak všechno.
LUKÁŠ, 24 let

Na jevišti zásadně nepatří, když umělci řeší, co na jevišti nepatří. Na jevišti patří všechno! Takže bych se spíš zamyslela nad tím, kdo nepatří do divadla – zmrdi.
MIRIAM, 21, pražská děvka

ARCHIV Petr Nerušil: UŽ TEĎ NÁM CHODÍ NABÍDKY NA PŘÍŠTÍ ROK

Věhlasem a vysokým kreditem i za hranicemi ČR se může pochlubit Divadelní Flora (DF), je již pátý ročník bude zítra zahájen. „Vznikala sice „na zelené louce“, ale dnes je jedním z nejprestižnějších divadelních festivalů v České republice,“ tvrdí tajemník DF Petr Nerušil. „Svědčí o tom mimo jiné fakt, že mi už teď chodí množství nabídek, z nichž budeme sestavovat program pro další rok,“ dodává.

V Olomouci bude hostovat třináct souborů. Jak jste je vybírali?

Základní podmínkou bylo, aby inscenace korespondovaly s motem „lyricko-poetický rozměr, zapomenutá dimenze světa“, a to obsahově či inscenační poetikou. Zároveň představení musela být realizovatelná v atypických prostorách, které jsme zvolili. A chtěli jsme také, aby program byl co nejpestřejší.

Tajemník festivalu Divadelní Flora
Petr Nerušil.

Která představení si podle vás zaslouží zvýšenou pozornost?

Nevšední zážitek čekám od vystoupení polského Teatru „A“, jehož soubor přiveze muzikálovou verzi starozákonní Písně písní. Určitě se půjdu podívat i do kostela Panny Marie Sněžné na „Bez boha na světě“, inscenaci, kterou martinské Divadlo SNP hrálo na Expu v Hannoveru. Mám radost, že se podařilo získat bratislavské Divadlo Astorka Korzo 90', jeden z nejlepších slovenských souborů, a jejich úspěšnou inscenaci Armagedon na grbe, kterou hrají už osm let. Nenechám si ujít ani údajně úžasnou pardubickou Marii Callas, režírovanou Michaelem Tarantem - častým spolupracovníkem Moravského divadla. Zajímá mě i komedie Dvojí nestálost, díky níž lze vidět práci šéfa olomoucké činohry Petra Gábora se studenty JAMU v Brně. V této souvislosti bych upozornil ještě na olomoucký Stříbrný vítr, protože se bude hrát v jiném prostředí a v jiném aranžmá. A ve výčtu bych mohl pokračovat...

V programu si nelze nevěšmout kočického Divadla Romathan. Jak jste na něj přišli a co budou hrát?

Vstupenky v ceně 50-400 Kč zakoupíte na pokladně Moravského divadla, tel. 585 500 500 nebo online. Nabízíme studentské slevy, část akcí je zdarma.

Doprodějí probíhá 30 min před začátkem jednotlivých produkcí v místech jejich konání. Rezervace propadají 15 min před začátkem představení.

Na webu www.divadelniflora.cz najdete veškeré info vč. obsahu tohoto zpravodaje.

Upozornili nás kolegové z festivalu Divadelná Nitra. Je to jediné profesionální romské divadlo ve střední Evropě. Přivezou představení Cigánský tábor a jejich orchestr odehraje koncert. Na této produkci jsme spolupracovali s Ekologickými dny.

Lístky se prodávají již měsíc. Je o ně zájem?

Zatím nechci předjímat, ale o posledních dva ročníky velký zájem byl. Studentům navíc nabízíme polo-
viční slevu.

Někdy však zájemce překvapí vysoká cena vstupenek...

Ano, zaplatí i kolem dvou set korun. Ale musí počítat s tím, že soubory stojí hodně peněz a program je koncipován tak, že na něm nevyděláme. Zároveň jim nabízíme jedinečnou možnost, protože namísto toho, aby oni cestovali za divadlem, my je přivezeme k nim.

Nebojte se, že se diváci vyčerpali na Academia filmu, Jednom světě a Ekologických dnech, akcích, jež v Olomouci paralelně probíhají?

Není to úplně ideální. Domluvili jsme se s Michalem Bartošem, který má na starosti Ekologické dny, a chceme iniciovat schůzku všech pořadatelů, na níž bychom se dohodli na dalším postupu. Věřím přitom, že si publikum na Divadelní Floru cestu najde.

Petr Bielez,

Hanácký a středomoravský den, 2001, č. 99

#XXDF

facebook.com/divadelniflora

twitter.com/divadelniflora

instagram.com/divadelniflora

ST 18. 5.

17:00 S-klub

Jan Mikulášek – Dora Viceníková

POSEDLOST

Divadlo Na zábradlí Praha

Na dvoupodlažní scéně Marka Cypina prožije osm nájemníků ve zkratce své pocity štěstí, zamilovanosti, samoty i beznaděje. „Život v kostce“ pohledem dramaturgyně Dory Viceníkové, režiséra Jana Mikuláška a invenčního hereckého ansámblu Divadla Na zábradlí.

19:30 Moravské divadlo

Thomas Bernhard

STAŘÍ MISTŘI

Volkstheater Vídeň

Původní dramaturgie klíčového románu jednoho z nejvýznamnějších stře-
doevropských prozaiků a dramatiků 2. poloviny 20. století v interpretaci mimořádných osobností německy hovořící divadelní scény – Lukase Holzhausera a Rainera Galkeho.
Režie: Dušan D. Pařízek
představení bude uváděno s českými titulky

21:30 Moravské divadlo

beseda s režisérem

Dušanem D. Pařízkem

22:30 Konvikt / šapitó / koncert

Jupiters Disco Cowboys

23:30 Konvikt / šapitó

Kapitán Láska

šéfredaktor: Martin Macháček

redakce: Dominika Šírká, Kateřina Málková, Petr Pláteník, Tereza Tylová, Zdeněk Vévoda,

korektura: Petr Pláteník, sazba: Zdeněk Vévoda, foto: Lukáš Horký, Ondřej Hruška,

email redakce: press@divadlonacucky.cz,

tisk: Tiskárna ČD, Nerudova 1, Olomouc, tel. 972 741 204, email: tiskarna@zc.cd.cz